

گفت‌وگو با فائزه رضازاده و فاطمه انصاری‌پیری، از اعضای انجمن حمایت از حقوق کودکان

چالش‌های «همرسانی فرزندپروری»

سامان موحدی‌راد: در روزهای گذشته اخباری درباره وضعیت سلامت یک کودک اینفلوئنسر اینستاگرامی در مرکز توجهات عمومی قرار داشت. کودکی که سال‌هاست در اینستاگرام معروف است و ویدئوهای حرکات تکنیکی او در صفحات مشهور و برفالووری همچون فیفا نیز بازنشر شده است. تلاش برای عقد قرارداد حرفه‌ای با یک باشگاه لیگ برتری و بعد از آن افشاکاری‌های صورت‌گرفته پس از ایجاد اختلاف بین دو طرف، موجب شد تا اطلاعات نگران‌کننده‌ای از سلامت این کودک در رسانه‌ها منتشر شود. اگرچه پیش‌تر هم انتشار تصاویری از این کودک با نشانه‌هایی از رشد موهای زائد روی بدنش، احتمال وضعیت سلامت نامناسب او را به خاطر تمرین و ورزش‌های سنگین بر سر زبان‌ها انداخته بود، اما این بار وضعیتی نگران‌کننده‌تر برای او ایجاد شده بود. این موضوع نگرانی‌های زیادی را در میان افکار عمومی ایجاد کرده و بسیاری از لزوم دخالت دادستان در این پرونده سخن می‌گفتند. پدیده کودک‌اینفلوئنسرهای فضای مجازی مثل خود پدیده اینفلوئنسری یک موضوع نوظهور و جدید است که هنوز ادبیات حقوقی حول آن به درستی و خوبی تکمیل نشده و فضای بحث و گفت‌وگو درباره آن برقرار است. از این رو تلاش کردیم به بهانه در مرکز توجه بودن وضعیت این کودک، با دو نفر از اعضای انجمن حمایت از حقوق کودکان ایران گفت‌وگو کنیم. در این گفت‌وگو با فائزه رضازاده، مسئول واحد حقوقی انجمن حمایت از حقوق کودکان و فاطمه انصاری‌پیری، پژوهشگر حقوق کودک و عضو انجمن حمایت از حقوق کودکان، به مسائل مربوط به رابطه کودکان و فضای مجازی و همچنین ظرفیت‌های حقوقی حمایت از کودکان در چنین مواقعی پرداخته‌ایم.

♦ **مسئله ورود کودکان به فضای مجازی از چند منظر موضوع پربحثی است؛ چه از جهت انتشار اطلاعات و تصاویر کودکان از سوی والدین و چه تبدیل آنها به اینفلوئنسرهای اینستاگرامی که اصطلاحاً همجون «کودکان کار اینستاگرامی» را ایجاد کرده است. این موضوعات چه مباحثی را در حیطه حقوق کودکان ایجاد کرده است؟**

فاطمه انصاری‌پیری: در رابطه با ورود کودکان به فضای مجازی توسط والدین، در وهله اول لازم است تا دیدگاه نظام بین‌الملل حقوق بشر در این‌باره تبیین شود. علی‌رغم آنکه تأمل و بررسی در ارتباط با رشد و تربیت کودکان در فضای خانه و خانواده، سابقه‌ای طولانی داشته است، اما مسئله حقوق کودک در فضای مجازی و به‌ویژه ورود کودک توسط والدین و دیگران، موضوع جدیدی است که وجوه مختلفی از حقوق کودکان را تحت تأثیر قرار می‌دهد. این امر از منظر حقوق بشر و علوم ارتباطات با عنوان «Sharenting» شناخته می‌شود که ترکیب دو واژه «Share» و «Parenting» است. در منابع فارسی نیز از این عبارت تحت عنوان «همرسانی فرزندپروری» یاد شده است که به معنای «اشتراک تصاویر و اطلاعات کودکان از سوی والدین در فضای مجازی» است. چنین مقوله‌ای سبب می‌شود تا هویت مجازی کودک پیش از آنکه خود تصمیم گیرد، توسط افراد دیگر ایجاد شود و کودک با ورود زودهنگام به دنیای بزرگسالی، بخش مهمی از فرآیند رشد و شکوفایی شخصیت خود را از دست بدهد. عسده مباحث مربوط به هم‌رسانی فرزندپروری حول محور ارتباط این امر با حق حریم خصوصی کودکان (مسأله ۱۶ کنوانسیون حقوق کودک مصوب ۱۹۸۹) مطرح می‌شود. این در حالی است که انتشار اطلاعات هویتی کودک در فضای مجازی، علاوه بر تهدید حریم خصوصی او، حفظ منافع عالیه کودک (مسأله ۳ کنوانسیون حقوق کودک) و احترام به نظرات او (مسأله ۱۲ کنوانسیون حقوق کودک) را نیز تحت‌الشعاع قرار می‌دهد. امروزه شاهد آن هستیم که کودکان بسیاری دوران رشد و تربیت خود را در معرض مستندسازی و اشتراک آن در فضای مجازی سپری می‌کنند؛ امری که می‌تواند آسیب‌های جدی و جبران‌ناپذیری به سلامت جسمانی و روانی آنها وارد کند و رشد و شکوفایی آنها را در معرض خطر قرار دهد. هم‌رسانی فرزندپروری در برخی مواقع نیز با منافع اقتصادی و مالی خانواده‌ها پیوند می‌خورد و سبب ایجاد پدیده‌هایی مانند «Kid Influencer» یا کودکان مشهور و پرطرفدار می‌شود. هم‌رسانی فرزندپروری کمتر از یک دهه است که مرکز توجه متفکران و اندیشمندان واقع شده است. همچنین از آنجایی که ما در حال حاضر با اولین نسل از کودکانی مواجه هستیم که دوران کودکی خود را به این شکل گذرانده‌اند، ضرورت بررسی و تأمل درباره جنبه‌های مختلف حقوق‌بشری، قانونی، روان‌شناختی و اجتماعی آن بیش از پیش احساس می‌شود. بااین‌حال نمی‌توان از نقش فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی در فرایند رشد نسل جدید غافل شد و ورود کودکان و والدین به این فضای را به‌طور کلی انکار کرد. درواقع پرسش مهمی که مطرح می‌شود، آن است که مرز بین اشتراک تصاویر در فضای مجازی به‌عنوان یک راه ارتباطی نوین و ارزشمند با انتشار بی‌رویه و مخرب اطلاعات کودک در

این فضا کجاست؟ پرسی که به جهت نوظهوربودن موضوع، جای تأمل و تدقیق فراوان دارد.

♦ **به‌تازگی در فضای ایران هم اتفاقاتی رخ داده و یک پرونده ویژه توجه‌ها را به موضوع حقوق کودکان جلب کرده است. بسیاری در این زمینه از لزوم برخورد حقوقی سخن می‌گویند. چه ظرفیت‌های حقوقی در ایران برای برخورد با این پدیده وجود دارد؟**

فائزه رضازاده: اغلب وقتی موضوعی به دلیل رخ‌دادن یک حادثه مورد توجه قرار می‌گیرد، اظهارنظرها هم درباره آن زیاد و البته با هیجان بروز می‌کند. چیزی که الان در فضای مجازی می‌شویم، متأثر از اتفاقی که رخ داده، یک صدای مجازات‌محور است. دالماً گفته می‌شود که آیا این پدیده مصداق کودک‌آزاری است و در قدم بعدی به دنبال یک مقصر واحد می‌گردیم که با مجازات، تنبیهش کنیم. اما شاید در درجه اول نیاز داریم درباره این فضا کنیم و تأمل کنیم و ببینیم ریشه‌های خردا کجاست. پدیده‌های اجتماعی نتیجه یک سیستم درهم‌تنیده اجتماعی هستند و به ندرت ممکن است تک‌ساحتی باشند. اگر بتوانیم به این موضوع به صورت سیستماتیک نگاه کنیم، می‌رسیم به جایی که تنها با ابزار مجازات و رویکرد حذفی با پدیده‌ها برخورد می‌کنیم که طبیعی است چنین برخوردی مانع از بروز حوادث مشابه دیگر نمی‌شود. به نظرم در هر دوره‌ای موضوعات و مسائلی بروز می‌کنند که اگر ظرفیت نهفته درون هر یک از آنها را تبدیل به یک گفت‌مان درون جامعه کنیم، می‌توانند اثراتی درخور توجه و تاریخی تا پایه قاعده‌گذاری‌های جدید داشته باشند. بنابراین از کنار آنها به سادگی با پیداکردن یک «مجرم» نگذریم، ما در ایران قانونی تحت عنوان قانون حمایت از اطفال و نوجوانان داریم. یکی از نوآوری‌های قانون حمایت از اطفال و نوجوانان مصوب سال ۱۳۹۹، هرچند به صورت ناقص، تمرکز بر پیشگیرانه‌بودن و حمایتی‌بودن است تا جرم‌انگاری، یکی از مصداق‌های آن پیشگیری، بحث آموزش حقوق کودک است

که هم صداوسیما و هم آموزش‌وپروورش مکلف به ترویج و افزایش آگاهی در این زمینه هستند. بنابراین یکی از سوالات مهم در این زمینه، این است که ارکان‌های موظف تا چه اندازه نسبت به این وظیفه حیاتی به درستی عمل کرده‌اند؟ چون حتماً یکی از چالش‌های پدیده‌هایی نظیر کودک‌آزاری مجازی، وجود مخاطبان و دنبال‌کنندگان برای این صفحات است. به تعبیر دیگر، تقاضایی برای این موارد وجود دارد.

مسئله چالش‌برانگیز دیگر مسئله حریم خصوصی در پرونده‌های کودکان و موضوع منافع عالیه کودک است. درباره حریم خصوصی مسئله اینجاست که تا چه اندازه والدین حق دارند تصاویر کودک‌شان را به اشتراک بگذارند و این مرز کجاست؛ چون این یک محدودیت مطلق نیست. می‌دانیم که انتشار تصاویر کودکان حتی برای مقاصد بشردوستانه در سازمان‌های غیرانتفاعی ملی و بین‌المللی هم موضوع قابل بحث و در جریانی است که موافقان و مخالفان بسیاری در هر دو طیف دارد؛ درحالی‌که درباره اصل «بهترین منفعت کودک» که در بند ۱ ماده ۳ کنوانسیون حقوق کودک به آن تأکید شده، به نحو کلی و با ابهام بیان شده است که قابلیت تفسیرهای گوناگون را فراهم می‌کند. درعین‌حال در همین سند، نقش تصمیم‌سازی والدین برای کودک نیز محترم و به رسمیت شناخته شده است. این در مواردی باعث بروز پیچیدگی‌ها و حتی وجود تناقضاتی می‌شود که مثلاً در همین مورد اخیر هم خودش را نشان می‌دهد. در نتیجه نمی‌توان رویه واحدی در تفسیر و اجرای بهترین منفعت کودک ارائه داد و همچنان نیازمند رویه‌سازی‌های جدی در زمینه‌های قضائی و مباحث دنباله‌دار و متمرکز در امر آموزش حقوق کودک هستیم.

♦ **چه حد و مرزهایی برای رفتار آنلاین بچه‌ها چه از سوی والدین و چه از جانب خود آنها وجود دارد؟**

فاطمه انصاری‌پیری: زمانی که کودک در معرض مخاطبان میلیونی قرار می‌گیرد و به سبب ویژگی یا استعدادی خاص

مورد تشویق و تحسین واقع می‌شود، تمایل به انتشار تصاویر و اطلاعات بیشتر، نه‌فقط از سوی والدین بلکه حتی از جانب کودکان نیز افزایش می‌یابد. این همان نقطه‌ای است که لازم است والد یا والدین ضمن درنظرگرفتن عواقب طولانی‌مدت این امر بر رشد کودک، فضای موجود را مدیریت کنند؛ امری که مستلزم آن است که سواد رسانه‌ای کودک و والدین و همچنین آشنایی با حقوق کودکان مورد توجه قرار گیرد. درواقع لازم است تا ضمن توجه به عنصر رضایت و مشارکت کودکان، هم‌راهی و نظارت والدین نیز در یک مسیر کودک‌محوری دنبال شود تا دوران کودکی فرد به بهترین شکل سپری شود. در نظام حقوقی برخی کشورها، حمایت‌های ویژه‌ای در قالب اقدامات پسینی و تعقیبی برای افرادی که در کودکی چنین تجربه‌هایی داشته‌اند، فراهم است. همچنین باید توجه داشت که هم‌رسانی فرزندپروری با علوم ارتباطات و رسانه نیز پیوند نزدیکی دارد و استناداردهای موجود درباره زیرساخت‌های ارتباطی و شبکه‌های مجازی، نقش مهمی در نحوه تنظیم و نظارت بر این موضوع ایفا می‌کند. با این حال نباید از ابعاد و ریشه‌های اجتماعی و اقتصادی این پدیده و مسئولیت افراد جامعه و نهادهای قانونی ناظر و فعال در زمینه حقوق کودکان چشم‌پوشی کرد.

♦ **به‌سر حال اگر کودکی در وضعیت مخاطره‌آمیز قرار بگیرد و احتمال خطر جانی برایش وجود داشته باشد، می‌توان اقدامات حقوقی لازم را انجام داد؟**

فائزه رضازاده: بحث کودک‌آزاری یک جرم عمومی است؛ چون اخبار وضعیت این کودک در رسانه‌ها و فضای مجازی منتشر و اعلان عمومی شده است، دادستان می‌تواند به آن ورود کند و نیازی به شکای خصوصی نیست. از این گذشته وفق ماده ۱۷ قانون حمایت از اطفال و نوجوانان مصوب سال ۱۳۹۹، اعلام‌نکردن یا اقدام فوری در موارد کودک‌آزاری یا رعایت ملاحظاتی برای افراد عادی و ناظران هم جرم‌انگاری شده است. این همان جایی است که موضوع مسئولیت جمعی فراتر از جنبه اخلاقی، بعد قانونی نیز به خود گرفته و قاعده‌مند شده است. نکته مورد اشاره دیگر بحث وضعیت مخاطره‌آمیز است. هرچند باید تأکید کرد که در پرونده‌های حقوقی وضعیت چنین است که برای اظهارنظر قابل اتکا شما باید به جزئیات پرونده دسترسی داشته باشید که این تنها برای کسانی ممکن است که در پرونده سمت داشته باشند و همچنین موضوع باید نزد مراجع صالح بررسی شود و جز این هر صحبتی، برداشت، تفسیر و گمانه‌زنی در این راستاست. با این مقدمه باید گفت به نظر می‌رسد وضعیتی که این کودک درحال‌حاضر در آن قرار دارد، یک وضعیت مخاطره‌آمیز است. مسأله ۳ همین قانون مصادیق وضعیت مخاطره‌آمیز را تشریح کرده است که برخی از این موارد را درباره این کودک می‌شود تشخیص داد. با درنظرگرفتن توضیحاتی که نسبت به پیچیدگی‌های قانونی که در ابتدای بحث گفتیم، بحث بهره‌کشی اقتصادی از کودک و استفاده از او در برابر مخاطبان گسترده در فضای مجازی، اعمال فشار و اجبار برای انجام اعمالی سخت و غیرمعتارف، انتشار تصاویر برهنه از کودک و بازداشتن او از تحصیل و این مورد آخر، ادعای بسته‌شدن صفحات رشدی این‌ک کودک را می‌توان ذیل مواد گوناگونی از قانون حمایت از اطفال و نوجوانان بررسی و محلی برای پیگرد قانونی والدین در این پرونده دانست.

در نهایت و به‌عنوان بخش پایانی صحبت‌هایم می‌خواهم به نقش نهادهای مدنی مانند انجمن حمایت از حقوق کودکان و دیگر سازمان‌های فعال در این حوزه اشاره کنم؛ چون هدف اصلی ما بیش از هر چیز به دست آوردن فهم عمیق‌تری نسبت به معضلاتی نظیر کودک‌آزاری و چاره‌اندیشی‌های همه‌جانبه است. چنین ضروری‌نظهوری نیازمند به بحث و مباحث حقوق‌دان‌ها و دیگر متخصصان امر به‌ویژه فعالان حقوق کودک دارد که تجربیات دست‌اولی به واسطه ارتباط با جامعه دارند. در حالت ایدئال، هر قاعده‌گذاری جدید یا تفسیری نوین از قوانین موجود باید ماحصل یک توافق جمعی، برآمده از یک خرد جمعی باشد که در ساحت‌های عمومی نظیر نهادهای مدنی و سازمان‌های مردم‌نهاد، جزئیات و پیچیدگی‌های آن به دقت و با حساسیت بررسی شده باشد؛ چراکه ما هنوز در دوره‌ای قرار داریم که به گفته هیلاری رودام «حقوق کودکان اصطلاحی به دنبال معناشدن است».

یادداشت

رقابت عادلانه؛ آری یا نه

مهرداد اشتری

مهندس مشاور طرح‌های عمرانی

قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (قانون تنظیم) در سال ۱۳۸۰ تصویب شده است. ماده (۲۲) قانون تنظیم به نیروهای مسلح و وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران اجازه می‌دهد تا با توجه به تخصص‌ها و توانایی‌ها و ظرفیت نیروهای تحت نظر خود و با حفظ توان و با حفظ نیروی رزمی، برای اجرای طرح‌ها و پروژه‌های اجرایی با دستگاه‌های کشور قرارداد پیمانکاری منعقد کند. آیین‌نامه اجرایی ماده (۲۲) قانون تنظیم در سال ۱۳۸۲ تصویب شد. ماده (۴) آیین‌نامه اجرایی ماده (۲۲) قانون تنظیم، به دستگاه‌های دولتی اجازه می‌داد در معامله با واحدهای اجرایی نظامی به جای تضمین‌های نقدشونده مانند ضمانت‌نامه بانکی، یک نامه از سوی بالاترین مقام واحد اجرایی (نظامی) مشمول ماده (۲۲) قانون تنظیم را، به‌عنوان ضمانت‌نامه‌های شرکت در مناقصه و حسن انجام کار قبول کنند. در تبصره ذیل ماده (۷) آیین‌نامه تضمین معاملات دولتی سال ۱۳۹۴ (تصویب نامه شماره ۱۳۳۴۰۲/ت/۵۰۶۹۹ هـ مورخ ۱۳۹۴٫۹٫۲۲ هیئت وزیران)، ضمانت واحدهای اجرایی نظامی هم به شکل برابر با دیگر طرف‌های قرارداد تبدیل شد. در این مصوبه هنوز به دستگاه‌های اجرایی اجازه داده شده تا در قراردادهای پژوهشی و تحقیقاتی با دانشگاه‌ها و مؤسسات پژوهشی و آموزشی دولتی، نامه‌ای با عنوان ضمانت‌نامه با امضای رؤسای دانشگاه‌ها و مؤسسات پژوهشی و آموزشی را به‌عنوان ضمانت‌نامه بپذیرند. دو معیار شروع کسب‌وکار و اجرای قراردادها، از معیارهای تعیین امتیاز در رتبه‌بندی کشورها در شاخص جهانی انجام کسب‌وکار (Doing Business) است. ایجاد شرایط مناسب رقابت بین بخش خصوصی با بخش عمومی غیردولتی، نیروهای مسلح و دانشگاه‌ها و مؤسسات پژوهشی و آموزشی، موجب بهبود امتیاز در معیارهای شروع کسب‌وکار و اجرای قراردادها و در نتیجه بهبود شاخص انجام کسب‌وکار می‌شود. براساس گزارش سال ۲۰۲۰، ایران بین ۱۹۰ کشور در رتبه ۱۲۷ انجام کسب‌وکار قرار دارد. بدیهی است که حذف قوانین و ضوابط ناهمسان بین بخش خصوصی و بخش‌های عمومی غیردولتی - نیروهای مسلح - دانشگاه‌ها و مؤسسات پژوهشی و آموزشی، از جمله حذف ضابطه عدم لزوم ارائه تضامین توسط ایشان، در فرآیند انتخاب و اخذ قراردادهای مرتبط با طرح‌ها و پروژه‌های دستگاه‌های اجرایی، موجب تقویت بخش خصوصی و ارتقای جایگاه ایران در شاخص‌های جهانی مانند شاخص انجام کسب‌وکار خواهد شد.از سوی دیگر، هر اقدام سیاست‌گذار در گسترش این امتیازات ویژه به بخش‌های عمومی غیردولتی و دستگاه‌های نظامی کاملاً برخلاف فضای رقابت برابر برای تقویت و توسعه اقتصاد کشور است.

خبر

۴۰ درصد کارتن خواب‌ها شبه‌معتاد هستند

نیمی از معتادان متجاهر در تهران خانواده‌ای ندارند

براساس اعلام دبیر شورای هماهنگی مبارزه با مواد مخدر استان تهران، حداقل ۵۰ درصد از معتادان متجاهر در تهران هیچ سکونتگاه و خانواده‌ای در تهران ندارند و از استان‌های دیگر وارد این شهر می‌شوند. مصطفی هادی‌زاده، دبیر شورای هماهنگی مبارزه با مواد مخدر استان تهران، با اشاره به وجود ۲۵ هزار معتاد متجاهر در تهران گفت: این یک برآورد آماری است که از طریق دستگاه‌های متولی انجام شده است. البته معتادان در فصل تابستان بیشتر دیده می‌شوند تا فصل سرما. او افزود: تشخیص متجاهر اعتیاد با مقام قضائی است؛ یعنی پلیس بنا بر دستور قضائی این افراد را از سطح شهر جمع‌آوری می‌کند و در مراکز ماده ۱۶ طبق قانون به مدت سه ماه و حتی شش ماه برای بازپروری نگهداری می‌شوند.

۴		۱		۹
۹		۷	۲	
		۵	۴	۸
	۱		۳	۴
	۸		۱	
	۹	۸		۲
	۱		۴	۷
	۷		۸	۲
	۴		۹	۲

۲	۵	۸	۶	
۷	۹			
۱	۴	۸	۷	۳
۲	۶	۸	۱	۴
	۴		۲	۵
	۲	۶	۳	۹
	۴	۲	۷	۶
۸		۳		
۱		۶	۸	۹

♦ **سودوکو سخت ۳۴۹۳**

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.
۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

♦ **سودوکو ساده ۳۴۹۳**

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

۸	۷	۶	۱	۴	۳	۹	۵	۲
۵	۱	۷	۸	۶	۳	۲	۴	۷
۳	۲	۳	۹	۶	۵	۱	۸	۷
۶	۳	۲	۸	۱	۴	۷	۹	۵
۱	۵	۷	۶	۳	۹	۷	۲	۴
۲	۱	۷	۹	۲	۳	۶	۱	۵
۲	۶	۳	۵	۸	۱	۴	۷	۹
۹	۴	۵	۳	۷	۲	۸	۱	۶
۷	۸	۱	۴	۹	۶	۵	۲	۳

۸	۹	۱	۴	۶	۵	۳	۷	۲
۵	۱	۷	۸	۶	۳	۲	۴	۷
۳	۷	۲	۱	۸	۹	۵	۶	
۵	۲	۷	۱	۹	۶	۸	۴	۳
۶	۳	۹	۸	۲	۷	۱	۳	۵
۱	۸	۳	۶	۵	۴	۷	۲	۹
۲	۳	۲	۵	۹	۸	۴	۱	۶
۷	۴	۵	۳	۷	۲	۸	۱	۶
۹	۱	۸	۷	۴	۲	۵	۶	۳

۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱
۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲
۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳
۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴
۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵
۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸
۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱
۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳
۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴

♦ **حل جدول ۴۴۹۶**

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱
۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲
۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳
۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴
۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵
۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶
۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸
۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱
۱۳	۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲
۱۴	۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳
۱۵	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴

دامن شدن ۹- بدگویی در شعر- وارد کردن دارو از طریق سرگ- سخن آمیخته به ریشخند ۱۰- مجموعه‌شعری از سهراب سپهری- نقاش ۱۱- نامه ترکی- طولانی‌ترین رود اروپا- نمابر- خرس پرتفردار کازتونی ۱۲- شهری معروف